NN 68/2020 (12.6.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-69/20-5 od 4. ožujka 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1368

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Vlatke Petak Vučetić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., koji zastupa M. D., mag. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Žminj, Ž., koju zastupaju opunomoćenici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva J. i V., R., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točaka I. – VII. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/105, urbroj: 376-05-3-20-17 od 16. siječnja 2020.

II. Poništava se točka VIII. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/105, urbroj: 376-05-3-20-17 od 16. siječnja 2020.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d., Z., da zainteresiranoj osobi Općini Žminj, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. izreke utvrđuje se da je trgovačko društvo Hrvatski Telekom d.d., Z. (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Ž. (klasa: 363-01/10-01/126, urbroj: 2171/04-01-10-1 od 30. prosinca 2010.), Odluci Općinskog vijeća o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Žminj (klasa: 363-01/14-01/71, urbroj: 2171/04-01-14-1 od 10. prosinca 2014.), Odluci Općinskog vijeća o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Žminj (klasa: 363-01/16-01/32, urbroj: 2171/04-01-17-2 od 25. rujna 2017.), Evidenciji nerazvrstanih cesta na području Općine Žminj i Potvrdi Općine Žminj, Jedinstveni upravni odjel (klasa: 701-01/16-01/01, urbroj: 2171/04-01/19-8 od 3. prosinca 2019.), koje su sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 11/2018 (dalje: Elaborat), koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Žminj i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke utvrđuje se da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela R. ili podredno Odjelu za katastar nekretnina R., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Žminj ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 28. prosinca 2017. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Žminj. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Žminj naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu i treću godinu.

Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke obvezuje se Općina Žminj omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja. Točkom VIII. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti odvjetnički trošak za rad odvjetnika u iznosu od 2.500,00 kn.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava rješenje u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je tuženik dana 1. veljače 2016. zaprimio zahtjev Općine Žminj za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Postupajući po zahtjevu tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. U tužbenim razlozima navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio te je prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, a kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Također navodi odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, 47/09. – dalje: ZUP) koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Vezano za odluku tuženika o naknadi prouzročenih troškova poziva se na članak 161. stavak 2. ZUP-a koju odredbu citira i smatra da postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora zakonom i podzakonskim propisom uređen je postupak koji ne predstavlja postupak u kojem stranke imaju protivne interese te sukladno tome ne postoji stranka za koju je postupak nepovoljno okončan pa smatra da nije bilo nužno odvjetničko zastupanje u ovom postupku već je to izbor stranke te nije dužan snositi troškove određene u točki VIII. izreke osporenog rješenja. Slijedom iznijetog predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se svim razlozima tužbe. Smatra da su tužbeni navodi neosnovani te da je ispravno utvrdio infrastrukturnom operatoru visinu naknade za pravo puta. Poziva se na stavove suda iznesene u nizu presuda te ističe da se pri donošenju osporavanog rješenja držao tih stavova dok u odnosu na presude na koje se poziva tužitelj smatra da iste odstupaju od svih dosadašnjih stavova suda a to je i potvrđeno i nakon donošenja navedenih presuda sudskim odlukama u kojima je sud izrazio svoje stavove i potvrdio način na koji HAKOM rješava predmete utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta. Poziva se i na zaključak sjednice suda koji je donesen 17. rujna 2019. broj: 6 Su-479/19-3. Također smatra da nije pogrešna odluka o troškovima postupka jer se u konkretnoj situaciji radi o dvostranačkoj upravnoj stvari s protivnim interesima koja je nepovoljno okončana za tužitelja, odnosno okončano je kako je odlučeno u osporavanom rješenju. Slijedom iznijetog predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Žminj protivi se tužbenom zahtjevu i u bitnom ističe da su pogrešni navodi tužitelja da je tuženik na tužitelja kao infrastrukturnog operatora prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta, ukratko iznosi kronologiju predmetnog postupka te ističe da je tuženik postupio sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika, pozivajući se na odredbe članka 5. stavak 3., 6. i 7. Pravilnika koje odredbe citira te smatra da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni odredbama Pravilnika i temeljem dostavljenih podataka i dokumenata od strane tužitelja, odnosno sve što je bilo potrebno je utvrđeno u postupku pred tuženikom kao i u osporavanom rješenju tako da su potpuno neosnovani navodi da je tuženik prenio svoju stvarnu nadležnost na tužitelja kao stranku u postupku. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje trošak upravnog spora.

Tužbeni zahtjev u odnosu na točke I. – VII. izreke osporenog rješenja nije osnovan.

Tužbeni zahtjev u odnosu na točku VIII. izreke osporenog rješenja je osnovan.

Postupak koji je prethodio upravnom sporu pokrenut je po zahtjevu zainteresirane osobe koja je u smislu članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.